

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č. 13, leden 2013

Vážení a milí spoluobčané,

opět jsou tu vánoce a blíží se Nový rok. Možná, že si povzdechne, že tento čas trvá tak krátce, ale rok se sešel s rokem a opět jsou tu chvíle, kdy si navzájem přejeme hodně radosti, dobrou sváteční pohodu, zdraví, štěstí a spokojenost. Jsou to chvíle, kdy jsme k sobě přístupnější, ohleduplnější. Dokážeme mnohé odpustit, chvíle kdy přinášíme radost svým blízkým a sami se těšíme z jejich radosti. Je to ona kouzelná atmosféra Vánoc, nejkrásnějších svátků v roce, svátku míru, lásky a porozumění. Tento čas klidu a štědrosti je tou pravou příležitostí k tomu, abychom se alespoň jednou za rok zastavili a věnovali svou pozornost druhým. Naše tichá vzpomínka zalétne také k těm, kteří se již nemohou podílet o naši radost, neboť již nejsou mezi námi.

Milí spoluobčané, také já se chci v tuto chvíli s Vámi podělit o tyto krásné okamžiky vánoční pohody, popřát Vám všem mnoho radosti a spokojenosti a s blížícím se koncem roku, Vám též, za celé zastupitelstvo obce, popřát stálého zdraví a štěstí v nastávajícím roce 2013.

Milan Pešta, starosta obce

Společenská rubrika.

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje svým spoluobčanům k jejich životním výročím všechno nejlepší!

V lednu oslaví paní Helena Náhunková a pan Josef Müller své 85. narozeniny.

V únoru oslaví své 88. narozeniny paní Helena Kánská.

V březnu oslaví své 87. narozeniny paní Marie Jůzová a 85. narozeniny paní Božena Purmová.

Hodně zdraví Vám všem – milí oslavenci!

Dne 10. října 2012 zemřel náš nejstarší spoluobčan – pan Jaroslav Kunt. Bylo mu 92 let.

Pranostiky na leden:

- Dne 5.1. – Na Jména Ježíš – ke kamnům nejbliž.
- Je-li na Jména Ježíš hezký den, bude úrodný rok.
- Je-li vítr, bude málo ovoce.
- Dne 6.1. - Na Tři krále – zima stále.
- Dne 8.1. - O svatém Erhartu zima leze do nártu.
- Dne 9.1. - O svatém Baziliši zima všude čiší.
- Dne 14.1. - Svatý Hilarius – vyndej sáně, schovej vůz.
- Dne 16.1.- Na svatého Marcela zima leze do těla.
- Dne 17.1.- Svatý Antonín poustevník přináší led, nebo ho láme. Nemá-li žádný, vyrobí ho hned.
- Dne 20.1. - O Fabiánu a Šebestiánu dostávají stromy šťávu.
- Dne 21.1.- Svatá Anežka bývá laskavá – vypustí skřivana z rukávu.
- Dne 22.1. - Na svatého Vincence sed' doma u pece.
- Je-li na svatého Vincence pěkně a teplo, budou velká parna v létě a teplé noci v srpnu.
- Dne 24.1. - Svatý Tymoty ledy láme, nemá-li je, udělá je.
- Dne 25.1. - Na svatého Pavla obrácení mění se počasí.
- Dne 29.1. - Na Saleského Františka meluzina si často zapíská.

Obecní úřad sděluje, že 15. veřejné plenární zasedání obecního zastupitelstva se konalo dne 7.11.2012

Oddělení policie ČR v Novém Bydžově má v případě potřeby – telefonní číslo: 974526731.

Uzávěrka příštího zpravodaje bude 20. března 2013.

Obecní úřad Ohnišťany
Základní umělecká škola
Nový Bydžov *Vás srdečně zvou na*

Štikrálův koncert
4. ledna 2013 od 17:00
Ve farním kostele sv. Václava,
mučedníka v Ohnišťanech

Volba prezidenta ČR – 2013

Termín volby je stanoven na pátek a sobotu 11. a 12. ledna 2013. Začátek v pátek ve 14 hodin ve volební místnosti na obecním úřadě.

Krajské volby 2012 – výsledky v Ohnišťanech

Komunistická strana Čech a Moravy	21
Koalice pro KHK – KDU – ČSL – VPM	20
Česká strana sociálně demokratická	14
VÝCHODOČEŠI	7
Občanská demokratická strana	6
Strana Práv Občanů ZEMANOVCÍ	4
Změna pro Královéhradecký kraj	3
Patrioti	2
Volte Pr. Blok www. Cibulka.net	2
Česká pirátská strana	1
DSSS – STOP NEPŘÍZPUSOBIVÝM!	1
Strana svobodných občanů	1

Ohlasy na článek ze Zpravodaje č.12/2012 „Slovo starosty“.

V tomto článku zvažoval starosta obce p. Pešta, možnost přihlásit naši obec do soutěže „Vesnice roku“. Ohlasy na toto téma byly tak asi půl na půl. Jedna skupina čtenářů si myslí, že článek zmobilizuje konečně ty občany, kteří o pořádek na svých parcelách nedbají a konečně začnou s demolicemi svých rozpadlých majetků. Ta druhá skupina se nápadu na účast v soutěži směje a je přesvědčená, že za všechen nepořádek může pouze a jedině obecní úřad.

Obecní úřad však nemá žádné pravomoci k tomu, aby rozhodoval o soukromém majetku na soukromých pozemcích! To je opravdu věcí pouze majitele těchto parcel! Obecní úřad může pouze žádat a připomínat! A v tomto smyslu bude také dál jednat. Vydá obecní vyhlášku o pořádku v obci a bude trváno na jejím dodržování. V opačném případě budou udělovány finanční sankce.

Nový občanský zákoník, platný od 1. 1. 2014 zavede princip tak zvané derilické, dle něj nemovitost, o kterou se vlastník dlouhodobě nestará, mu může být bez velkých okolků a průtahů, odebrána. Novým vlastníkem se stane obec nebo stát.

Je to velice složité, nemají-li občané tolik pochopení, protože jejich nepořádek jim samotným nevádí, ale ostatním ano. Zamyslete se, prosím, nad tím! Míst, která vlastně hyzdí vzhled naší obce, zase není tolik – stačí vám na jejich spočítání prsty jedné ruky – a nedá tolik práce přivést vše do přijatelného stavu! Jakmile tato místa zmizí, pak získat nějaké peníze do rozpočtu za dobré umístění v této soutěži není zase až tak nemožné! – Dala jsem si s tím práci a udělala přehled ze všech 39 soutěžících obcí a jejich činnosti. Myslíte, že je tam něco významnějšího, než co se děje u nás? Není!! Tak proč to nezkusit jako soutěž? L.Š.

K + M + B .

Sv. Tři králové .

Jak to vlastně bylo s těmito třemi pány, kteří se objevují už od 4. století! Vypráví se to takto:

Když se narodil v Betlémě Ježíš – bylo to za krále

Heroda. V Jeruzalémě se objevili mudrci od východu. Vešli do domu, Ježíškovi se klaněli, padli na zem a dali mu své dary – zlato, kadidlo a myru. Neuvádělo se, kolik oněch mágů bylo, teprve později se jejich počet ustálil na třech – právě podle počtu oněch darů. První autor, který uváděl jejich jména byl kancléř pařížské Sorbonny Petr Comestor ve 12. století. Jména Kašpar, Melichar a Baltazar jsou známá ze zkratky „C+M+B“, psané spolu s datem svěcenou křídou na dveře u místa, které je jimi navštíveno. Svátkem sv. Tří králů končil cyklus vánočních svátků. Toho dne se obvykle odstrojoval vánoční stromeček.

Je zajímavé, že se tento svátek uchoval až do dnešních časů i když má smysl hlavně charitativní. A tak potkáváme tři postavy s královskými korunami na hlavě, s kasičkou, do které vybírají příspěvky pro ty, kteří je potřebují a k tomu zpívají:

„My tři králové jdeme k vám – štěstí, zdraví přejeme vám.

Štěstí, zdraví, dlouhá léta – my jsme k vám přišli zdaleka.

Daleko-li cesta vaše? – Do Betléma mysl naše.

Copak ty tam černej vzadu – vystrkuješ na nás bradu?

Aj, já nejsem černej – jsem jen od slunce opálenej.

Slunce jest toho příčina – že je má tvář opálena.

Kdybys na slunce nechodil – nebyl by ses tak opálil.

Slunce je drahé kamení – a to od Kristova narození.“

L.Š.

Ohnišťanská dílnička

Dílnička bude mít za sebou skoro rok. Na dílničku chodí 9 – 12 dětí. Některé výrobky jsme vystavovali jak na jaře, tak i teď na vánoční výstavě. Z každé dílničky dáváme fotky na stránky Ohnišťan, kde je na nás odkaz. Snažím se i napsat pár řádků k tomu co jsme dělali. V knihovně máme nástěnku, na které jsou taky fotky z dílniček. Zatím jsou děti spokojené a podle ohlasu si myslím, že se jim dílnička líbí. Doufám, že jim nadšení vydrží i příští rok.

Svaz důchodců

Opět máme jeden rok za sebou. Nebudu čtenáře unavovat dlouhým psaním, jenom připomenu akce, které jsme uskutečnili. Kromě pravidelných čtvrtěných setkání v knihovně a brigád u pomníku jsme letos pořádali tyto akce – v březnu to byla Jarní dílna, potom následoval Čarodějnický slet, další akce byla Vánoční výstava a poslední akce v tomto roce, kterou jsme pořádali, byla Mikulášská zábava pro děti. Čeká nás ještě jedna akce, tu už nepřipravujeme, ale je připravovaná pro nás, a to je besídka v mateřské škole.

Na závěr si dovolím zhodnotit nejprve vánoční výstavu – účast na výstavě byla opět velká, podle našich oblíbených knoflíků se přišlo podívat 630 lidí. To svědčí o tom, že se výstavy líbí. Já využiju této možnosti a ještě jednou moc děkuji všem, kteří mi pomáhali celou výstavu instalovat, připravovat, péct zákusky a nakonec celou sobotu být na výstavě – jak u prodeje, tak i u dětí, které si vyráběly drobné dekorace. Ještě bych se chtěla zmínit o Mikulášské zábavě – přišlo zhruba 55 lidí a Mikuláš

rozdal 26 balíčků – pro děti byly připraveny soutěže, diskotéka a přišel mezi nás Mikuláš s pomocníkem, anděl a čertice s dvěma čerty. Myslím si, že se odpoledne vydařilo. Na závěr bych chtěla všem popřát do nového roku hlavně hodně zdraví a pohody. Iva Syřišťová

Fotky z Mikulášského odpoledne nám poslal Martin Košvanec mladší.

Moje hezká chvíle

Využila jsem možnost podívat se do mateřské školy při návštěvním dnu dne 23. října 2012. Udělala jsem dobře! Prožila jsem tam chvíle pohody, radosti, ba, přímo nadšení!

Tentokrát jsem tam nešla jen za dětmi, ale hlavně mě zajímalo, jak to tam teď po rekonstrukci vypadá. Je to úžasné! Málem bych nevěřila, že se nechá toto vybudovat ve více než 100 let starém domě!

Paní ředitelka Tučková byla připravena každého provést po celém domě a vysvětlit, k čemu jsou které prostory užívány. Viděla jsem i kuchyni, kde vládne paní kuchařka a je tam přímo sterilní čistota. Po dobu, kdy se mi pí. ředitelka věnovala, děti plně zaměstnávala paní učitelka Štanclová, děti si kreslily a moji přítomnost snad ani nezaznamenaly. To víte, jako ženská jsem koukala do všech koutů a konstatovala jsem, že je tam všude vzorově čisto. To mi pí. ředitelka potvrdila vyslovením spokojenosti s prací pí. Vraštilové. Také chválila p. Mejdra, který tam udělal mnoho různých prací, nutných i méně nutných, ale potřebných. Rodiče dětí věnovali při konečném úklidu všem prostorám mnoho svého času. Výsledek jejich snažení je takový, jaký je! A nemá to chybu! Byla jsem úplně nadšená a ani se mi odtud nechtělo! Moc přeji dětičkám, že mají ke svým hrám, takové prostředí! A jsem ráda, že obecní úřad tuto investici udělal, že poskytl finanční prostředky, aby se mohlo toto vybudovat a vylepšit! Že pan starosta podnikl všechny ty nekonečné cesty za různými povoleními, o kterých ví jenom on, kam pro ně jít!

Kdo jste nepřijal pozvání k návštěvě, využijte jinou další příležitost a podívejte se tam, jako jsme to udělaly my dvě s paní Mařenkou

Kmínkovou! Ta tam zrovna také byla.

L.Š.

Významné dny v měsíci lednu, únoru a březnu.

Dne 1.1.2013 - Státní svátek – Den obnovy českého státu 1993

Dne 27.1. - Den památky holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti

Dne 14.2. - Den zamilovaných

Dne 21.2. - Mezinárodní den mateřského jazyka

Dne 8.3. - Mezinárodní den žen

Dne 12.3. - Den vstupu ČR do Nato 1999

Dne 21.3. - Mezinárodní den za odstranění rasové diskriminace

Dne 22.3. - Světový den vody

Dne 24.3. - Světový den meteorologie

Hasiči

V posledním vydání Ohnišťanského zpravodaje v roce 2012 shrnu podzimní činnost našeho sboru. V tomto období nevznikla žádná situace, kde bychom museli zasahovat a nebyla žádná společensko-kulturní akce s námi spojená. Klidného období využili někteří členové na školící akce pořádané pro dobrovolné hasiče. 13. října bylo instrukčně metodické zaměstnání zaměřené na poskytování předlékařské první pomoci v Jičíně, které se zúčastnil T.Chalupa. Na druhém instrukčně metodické zaměstnání zaměřeném na hašení kapalných látek, které se konalo 23. listopadu v ČEPRU v Cerekvici, byl náš strojník P. Novotný. Ten byl také společně s velitelem

D. Snopkem na pravidelném školení strojníků a velitelů v Bílých Poličanech.

15.11. se konala okrsková schůze v Loučné Hoře. Na programu byla příprava plánu akcí v našem okrsku na následující rok, plus informace o změnách na poli administrativy u hasičských sborů. Na ni navazovala schůze naše, kde jsme se zaměřili na přípravu výroční valné hromady a předběžný plán oslav 130 let založení sboru.

A protože se blíží konec roku, tak bych chtěl všem popřát krásné prožití vánočních svátků a hodně zdraví, štěstí a úspěchů v roce 2013. Zároveň zvu všechny členy na výroční valnou hromadu, která se koná v **sobotu 5.1.2013 od 18:30 v Obecní hospodě.**

Bronzový poklad na Hradecku.

V týdeníku 5+2 dny, ze dne 18. 10. 2012, jsem našla velmi zajímavý článek autora Tomáše Kučery. Článek mě zaujal a snad si jeho část i vy – naši čtenáři – rádi přečtete.

V létě archeology upozornil na bronzové sekery rozházené po poli muž, vyzbrojený detektorem kovu. Už když archeologům do telefonu nález popisoval, bylo vědcům jasné, že stojí před významným objevem. Na místě začali kopat a nacházeli další a další sekery. Nikdo z nich ještě tolik kovových nástrojů z doby bronzové pohromadě nenašel. „Celkem se jedná o nález 53 bronzových seker“ řekl vedoucí archeologického oddělení Muzea východních Čech v Hradci Králové - Miroslav Novák. Sekery byly původně uloženy v hliněné nádobě, část jí byla i nalezena. Je to nejvýznamnější nález svého druhu nejen u nás, ale v celé střední Evropě. Poklad vyzdvižený z pole na Královéhradecku je neobvyklý ještě tím, že každá sekerka je různě velká, má různou hmotnost a ani s jednou nikdy nikdo nepracoval. Nástroje vypadají, jakoby právě opustily pravěkou slévačskou dílnu. Vědci nález datují do závěru starší doby bronzové, tedy do 16. století před naším letopočtem. V té době na Královéhradecku převládala kultura únětická a nastupovala kultura věteřovská. Váha jednotlivých seker se pohybuje od 170 do 200 gramů a celý soubor váží přes 10 kilogramů.

Člověk, který v té době takový majetek vlastnil, byl hodně zámožný. Mohl by si koupit minimálně celou vesnici.

Místo nálezů budou archeologové držet ještě několik let v tajnosti. Podle předběžných odhadů by znalci nalezené předměty mohli ocenit nejméně na 200 tisíc korun. Historická hodnota je však nedozírná. Bývá pravidlem, že poctivý nálezce dostane nejméně 10% z hodnoty pokladu.

Babičkovské rady do pole i do zahrady ...

Už nemáme lavičky pro sousedské povídání pod košatou lípou nebo zimní večerní dračky, kde se toho nad peřím namlelo víc než dost. A se změnou společenských hodnot, životního stylu a po důchodové reformě tuplem již nebudeme mít ani babičky, kolébající na kolenou své vnuky a třibících skrze pohádky jejich smysl pro rodný jazyk, dobro a fair play. Neb babičky budou – věk nevěk – ještě v pracovním procesu a na kolenou budou houpatí nanejvýš své šéfy, aby je tito nechali důstojně doklepat pracovní proces až do konce a babičky pak nemusely na pracák, protože by se jim vypočítával důchod z podpory. Ale, teď vážně. Nemáme čas bavit se mezi sebou navzájem, a proto musíme vzít zavděk internetem. A díky síti se dozvíme, že bolest hlavy, kterou nám přemýšlení a dumání nad tím vším způsobuje, odstraníme nejlépe uvaříme-li si malou silnou černou kávičku, do které přidáme šťávu z půlky citrónu. Představte si, že následnou škytavku, kterou po kávě s citrónem dostaneme, odstraníme zase citrónem, nakapaným do úst, nebo naopak cukrem či medem. Také je účinné vstrčíme-li do uší volně prsty a necháme je tam třicet vteřin působit. Tedy, do svých uší! Proti senné rýmě je nejlepší prášek z rozemletých žampionů. Je otázkou, na kolik ta senná rýma vlastně vyjde. Na podráždění žaludku alkoholem toho české babičky mají po ruce opravdu dost. Kuřecí vývar, malou plzeň – ale tady hrozí, že tak zahájíte druhé kolo. Čaj z máty a meduňky, suchary nebo studenou sprchu. Na průjem – s prominutím – je prý tuze dobrý český česnek svařený s cukrem nebo po generace ověřené borůvky. A na zácpu zase kysané zelí nebo švestky. Na bradavici pomůže obyčejná brambora, slupka z banánu nebo vrbová kůra, na kuří oko kousek hovězího masa, na křečové žíly je pohanka, na opruzeniny máslo, na kopřivku salát z kopřiv a na plísně šalvěj. A to by bylo, abychom v Čechách na tu zdravotní reformu a poplatky díky babičkám nevyzráli

EXTRA – Jižní Čechy

Ohlédnutí do historie

Obec **Obora**, původně tvrz **Radeč**, je prvně doložena v roce 1318, zmínka o její obnově pochází z období kolem roku 1581. V roce 1623 došlo k připojení dvora k Frýdlantskému knížectví Albrechta z Valdštejna, který zde dal zřídit velkou oboru s hřebčincem a letohrádkem. Při severní straně dvora byl v roce 1879 postaven konvent Kongregace milosrdných sester sv. Karla Boromejského, který byl v roce 1892 doplněn novorománskou kaplí Božského srdce Páně. V Oboře dále najdeme 2 sochy sv. Jana Nepomuckého a pomník obětem 1. světové války.

Radečtí z Radče

Vladykové z Radče se poprvé připomínají ve 14. století, kdy se Václav z Radče, coby pražský kanovník, stal pátým ředitelem stavby chrámu sv. Víta a později byl pověřen správou pražského arcibiskupství. Jeho podobizna je umístěna v chrámové triforiu / ochoz používaný u chrámů katedrálního typu, umístěný v síle zdi a otevřený do vnitřního prostoru katedrály / chrámu sv. Víta. Radečtí se nazývali se podle obce *Radec/Radcze/ nedaleko Nového Bydžova*, která však dnes již pod tímto názvem neexistuje (nyní *Obora část obce Chomutice*). Během 15. a 16. století se rod rozštěpil na několik větví, z nichž nejvýznamnější byla ta, co se v polovině 17. století usadila na Sedlčansku, v Uhřicích, Třebnicích a Tvoršovicích. Jan Jiří Radecký z této větve je roku 1684 povýšen do panského

stavu a jeho vnuk, Leopold Jan, roku 1764 do stavu hraběcího. Největší slávy z této větve se dočkal Jan Josef Václav Radecký z Radče, nejproslulejší vojevůdce habsburské monarchie.

Narodil se 2. listopadu 1776 v Třebnicích u Sedlčan, jako syn hraběte Petra Eusebia Radeckého a Marie Venantie Bechinie z Lažan. V roce 1785 se stává kadetem Rakousko-Uherské armády. Jeho vzestup začíná v bojích proti francouzské revoluci a posléze v Napoleonských válkách. Roku 1801 se stává rytířem Řádu Marie Terezie, 1809 - 1812 je náčelníkem generálního štábu a má dohlížet na reorganizaci rakouské armády. Jeho návrhy jsou ale odmítnuty jako příliš nákladné a tak podává rezignaci. Roku 1813 je knížetem Karlem Filipem Schwarzenbergem jmenován velitelem spojenecké armády, která ještě ten rok poráží císaře Napoleona v bitvě u Lipska. Ve svých 82 letech porazil roku 1848 v bitvě u Custozy sardinské vojsko krále Alberta a udržel tak Lombardii a Benátsko pod nadvládou Habsburků. Zemřel 5. ledna 1858 ve věku 82 let v Miláně.

L.M.

Ti jsou taky naši

Václav Kunt.

Pan Václav Kunt se narodil v roce 1884 ve Starých Smrkovicích. Po dokončení školní docházky v roce 1898 se v Hořicích začal učit truhlářem. Po tříleté učňovské škole absolvoval jeden rok praxe a znovu vstoupil do učení a to do firmy Hlaváček – Harmoniky Louny. Poznal totiž, že mu tento obor vyhovuje víc než truhlářina. Tam pracoval do roku 1907. Potom odešel na jeden rok do Vídně a v roce 1908 se pracovně osamostatnil.

Asi v roce 1910 se oženil s paní Boženou rozenou Veverkovou, narozenou roku 1891 v Ohnišťanech a k Veverkovým se přistěhoval. V domě č.p. 90 kde bydleli, si zařídil truhlářskou dílnu a výrobu harmonik. Později se věnoval už jenom harmonikám. Nejdřív vyráběl nástroje pro různé firmy – harmoniky bez hlasů. Později však vkládal do nástrojů i vlastní hlasy s vlastním laděním. Postupem času doznaly výrobky pana Kunta vysokých ocenění. Vyráběl všechny druhy harmonik od heligónek po chromatické a pianové chromatické harmoniky. Vlastnil svůj patent na chromatické harmoniky s novou klaviaturou, takže výrobek vyšlý z dílny pana Kunta měl všechny přednosti úplné dokonalosti. Z různých výstav obdržel několik prvých cen a dvě zlaté medaile a mnoho pochvalných uznání. Prováděl také ladění, opravy a předělávky pro celou naši republiku a prostřednictvím jiných firem i pro cizinu. Kam pan Václav Kunt své výrobky poslal,

všude dostal ceny, diplomy a uznání.

Při svém řemesle byl také velkým milovníkem včel. Sestrojil vlastní speciální úl a v roce 1952 absolvoval včelmistrovský kurz.

Pan Kunt se zabýval také pěstováním a roubováním všech druhů stromů ovocných a okrasných.

Pan Václav Kunt byl zcela výjimečný člověk s mnoha znalostmi. Zemřel náhle ve věku 74 let v roce 1957.

L.Š.

Příběhy z veterinární ordinace doktora Šímy.

Jak naštvat pštrosa.

Na venkově se objevuje víc pštrosů. Nebývá s nimi snadné vyjít! Kamarád mi zavolal, že jeho známý potřebuje ošetřit pštrosa, který má na hlavě nějaký nádor. Zároveň mi řekl, jest-li nemám foukačku, že ho potřebují uspat. Odpověděl jsem, že ji mám, ale že jsem to nikdy nedělal, tak aby mi zajistil narkózu. Zvolal pak kvůli ní někam do zoologické zahrady. Když přijel na místo, čekal tam na něj velký, asi dvěstěkilový a dvoumetrový pštrosák. Nabyt jsem si foukačku a ptal jsem se, kam to mám fouknout. Hned jsem jim říkal, že do krku se netrefím, protože je moc úzký, ale že je třeba ho střelit do stehna, které má holé. Do křídla to nešlo, protože má na něm poměrně husté peří a foukačka nemá takovou razanci. Kamarád povídal, že ho musíme pořádně naštvat, protože když se naštvete tak začne mávat křídly. Naštvat pštrosa se jim povedlo, a když začal mávat křídly dostal uspávací dávku. Ta ale zklamala, protože byla hodně slabá. Nezabrala pořádně ani druhá, pštros se akorát motal jak po pěti pivech, tak jsme to nakonec udělali tak jako indiáni. Vzali jsme si europalety a natlačili ho do kouta. Pak jsme mu dali na hlavu pytel a on měl pocit, jako když se setmí a zkontrol. Takže na pořekadle – strká hlavu do písku jako pštros a myslí si, že ho nikdo nevidí, asi přeci jen něco bude.

Lamy na procházce.

Jedna starší paní si pořídila dvě lamy. Na internetu uviděl lamu, líbila se jí i proto, že měla ohlávku. S tím, že se s ní dá chodit do přírody, se rozhodla, že si je pořídí. Obrázky vypadaly idylicky a tak si koupila hned dvě. I když se jednalo o lamy krotké, moc krotké nebyly, protože je nikdo nic nenaučil. Každá váží kolem 250 kil a měří kolem 180 centimetrů, tak s nimi má těžké pořízení i veterinář, natož jejich majitelka, kterou vůbec neposlouchají. Tak teď řeší otázku, co s nimi dál.

Dle Stanislavy Koblihové zpracovala L.Š.

Ohnišťanské klouzačky.

Jak je to všechno v životě relativní! Dnes se děsím náledí a sněhu, abych neupadla a před 70 léty jsme je toužebně očekávaly – mluvím zase o mých kamarádkách Evě, Jiřce a o sobě! Sáňky jsme měly připravené a jen jsme čekaly, až to vypukne! Po vsi bylo několik kopečků, kde jsme se vždycky vyřádily. Ani nevím, kam se ty kopečky poděly, snad jak se opravovaly silnice jejich terén se vyrovnával tak, že dnes už to ani místa vhodná k sáňkování nejsou. A také by to nešlo pro současný silniční provoz. Tehdy tu projel pouze nákladáček pana Mejdra nebo zcela výjimečně auto pana Nechvátala nebo pana Jemelíka.

Tak jsme sáňkovaly na kopečku u Vrbů, to jsme dojely až k Rosůlkovům. U Hanušů jsme dojely až k Trubačovům. Ale, nejlákavější byl pro nás kopec Hruškův a Machkův. Na Hruškův chodila víc starší mládež, ale když tam nebyla, tak i my – holky. Hruškův kopec měl tři tratě. Jednu docela mírnou od plotu Hanušových – pak druhá trať – ta měla už větší spád a několik hrbolů na trati. Na nich jsme poskakovaly a tak se nejčastěji vyklopily – o což nám vlastně šlo! No, a pak už byl ten pravý! Prudký, pořádně sklopený, poměrně krátký, ale jen se po něm svištělo! Asi to taky Hruškovi a Suchardovi neměli s těmi sáňkujícími dětmi snadné! Ale to neměly ani děti. Musely se brodit sněhem přes louky kolem Slavíkových. Já to měla trochu jinak! K Suchardovým jsem chodila velmi často, protože to byli přátelé mých rodičů. Takže, na kopec jsem chodila přes jejich dvůr a často mě tam paní Hrušková doprovodila, protože jsem se bála jejich psa. Přetáhla jsem sebou sáňky a Eva s Jiřkou zatím převezly na kopec přes Sýkorův plot.

No, ale Machkův kopeček byl taky výborný! U Prokešů jsme nasedly a už jsme frčely dolů. Někdy jsme to nevytočily, vrazily jsme do dveří u Machkova baráku, spodní část dveří jsme nárazem otevřely a vletly jsme k nim do síně. Tam stály konve s vodou a to byl rachot! Vylítl pan Machek a už na nás křičel “Vy parchanti – já vás přerazím!” A za ním paní Machková mírnila situaci – „táto, nech je, vždyť jsou to děti“.

Ach, zlaté časy dětství! Je asi těžké si nás tři – paní Bačovou, paní Hlaváčkovou a mne představit, jak takto řadíme, když dnes sotva stojíme na nohou! Jak říkám – je to všechno relativní

L.Š.

Námět na dovolenou

Kolín nad Rýnem.

Nejnavštěvovanější turistickou atrakcí Kolína a vlastně celého Německa je katedrála.

Tím nejcennějším, co katedrála uchovává, jsou ostatky tří králů, orientálních mudrců, kteří se přišli poklonit Mariinu synkovi. Jednou do roka se v relikviáři otevře okno a věřící jsou připuštěni do bezprostřední blízkosti. Prý existují snímky pořízené bleskem, na nichž jsou vidět tři lebky s královskými korunami.

Svatí mužové podle legendy skonali v Arménii. Matka prvního křesťanského císaře Konstantina, později – svatá Helena, je převezla do Milána. Tam je uloupil Fridrich Barbarossa a důsledkem této svatokrádeže je, že se Kolín stal opravdu významným poutním místem.

L.Š.

Různé rady a triky pro domácnost.

Aby věšáčky nepadaly.

Znáte je přece – praktické věšáčky s přísavkou, které se dají v koupelně tak skvěle umístit, kamkoliv chcete a není potřeba vrtat obkladačky. Kdyby ovšem tak často nepadaly! Ale, my víme, jak na ně! Obkladačku postříkáme lakem na vlasy, dvě tři vteřiny počkáme a pak připevníme věšáček.

Konec zápachu z bot.

Divíte se? Brzy nebudete. Typický pach z bot vyženete z bot kouskem křídý. Prostě ji vložte dovnitř a nechte, aby vtáhla do sebe veškerý nepříjemný pach.

Snadné zdobení.

Chcete dezert ozdobit nastříkanou šlehačkou nebo čokoládou, jenže nevíte, jak suroviny dostat do sáčku? Lehká pomoc. Sáček umístíme do vyššího hrnku nebo sklenice a co nejvíc ohrneme navenek. Pak plníme přímo do špičky sáčku.

Džus vylepší omáčku.

Šťáva z pečinky dostane báječný šmak jednoduchým trikem: na pánvi necháme zazlátnout trochu cukru a zalijeme ho kapkou jablečného džusu. Rozmícháme, aby se cukr pořádně rozpustí, a pak přidáme k vypečené šťávě.

Oříškový zázrak.

Chystáte mleté ořechy do těsta? Pak ještě chvíli zadržte a nasypete je honem na pánev. Krátce orestujte, nechte vychladnout a pak použijte. Ořechové aróma bude intenzivnější.

Zázvor do těsta.

Nemusí ho být moc, jen přejed'te čerstvým zázvorem dvakrát po struhadle a přidejte ho do kynutého těsta. Dokáže s ním úplně divy! Těsto bude chutnější a navíc lépe stravitelné, což pocítí zejména žlučníkáři.

Zažehně mravence.

Elegantně a rychle hřebíčkem. Tohle koření mravenci jaksí nemusí. Takže jim ho nasypete do cestičky, třeba i na okenní parapet, nebo do rohů místnosti. Mravenci zmizí a navíc bude byt krásně vonět jako o vánocích.

Domáci šotek.

Roční období, které v těchto týdnech prožíváme, nepřináší moc radosti a optimismu. Pořád je tma nebo šero a jak se tak do těch tmavých koutů dívám, mám pocit, že se kolem nás pohybují neviditelné postavičky. Ty tak trochu potměšile řídí náš život. My toho o nich moc nevíme, jen nám je jasné, že kolem nás jsou a že s nimi musíme vycházet v dobrém. Každý dům má svého ducha, který s námi žije, sleduje nás a čas od času se nějak projeví. Když jsme se před časem k Špalkovům přistěhovali, cítila jsem je kolem nás – v domě, v chlévě, ve stodole i na půdě. Jejich slídívý pohled byl všude a já dělala, že o tom nevím. A tak se mi připomněli – tvrdě a nemilosrdně! Šla jsem ze zahrádky do bývalého chléva a dopadlo to zle. Ani nevím, jak se to stalo – najednou jsem ležela na zemi, nohy podivně vyvrácené a nemohla jsem se hnout. Po čtyřech jsem se doplazila dovnitř, následovala cesta k lékařům a potom čtyři týdny nechodit. Výrony kotníků v obou nohách. Musela jsem se naučit používat hole, naše sousedka paní Marešová mě ošetřovala a já ležela a přemýšlela, jak toho našeho šotka usmírím. Sotva jsem začala chodit, udělala jsem kytku ze suchých květů a pověsila ji – jako gesto dobré vůle – ve dveřích do chléva. A pravila jsem manželovi: „Tomu místu se vyhýbej, ať se Ti tam taky něco nestane! Pokud ano, tak se odstěhujeme!“ Manžel jen něco poznamenal o mém zdravém rozumu a život šel dál. Jednoho dne se těžce přivlekl domů, že prý špatně šlápl! No, skončili jsme opět na chirurgii, kde zjistili tříštivou zlomeninu nártu. Následovala sádra a ne-hybnost na šest týdnů. Ujal se nás Vláďa Novotný a kam bylo třeba, nás dovezl. A musím říci, že se nám nabídlo dalších šest řidičů a dalších pomocníků – Ohnišťáci jsou báječní! Zase jsme oprášili hole tentokrát pro manžela. Když jsme se trochu vzpa-matovali, tak se mi přiznal, že padl – opět v tom samém místě, co tehdy já. Ale, nechtěl mi to říci, protože se nechtěl stěhovat. Byla jsem z těch našich šotků úplně vyděšená! Pak to vzalo rychlý konec. Naše sousedka, paní Miloslava Bydžovská, se mě zeptala proč není vidět můj manžel. Řekla jsem jí, že má zlomenou nohu a ona okamžitě poznamenala: „Snad ne u těch dveří ve chlévě? Tam Špalkovi padali každou chvíli!“ Byla bych ji nejraději objala! Žádný šotek, ale chyba v terénu! Jakmile se Honza postavil na nohy, nakladl tam cihly, maltou to uplácá a zatím jsme tam – za dva roky – už neupadli! Buď se ti šotci smilovali a dali nám už pokoj – nebo jsem si je vymyslela! L.Š

Vlastníte živnostenský list? Podnikáte v určitém oboru?

Napište o své činnosti do Ohnišťanského zpravodaje, který vydává obecní úřad!

Nabídněte své služby občanům buď formou reklamy, nebo podrobnějším popisem své činnosti! Sdělte své dodací lhůty na dodání svých prací, sdělte svá telefonní čísla či jinou formu možnosti kontaktů s Vámi! Rádi vše uveřejníme a pomůžeme vám rozšířit okruh Vašich zákazníků!

Mateřská škola

Nechce se tomu ani věřit - podzim uplynul, jako mávnutím kouzelného proutku a nám opět klepou na dveře „vánoce“. Je to jedno z nejkouzelnějších období roku a v naší školičce si ho užíváme, jak se patří. A protože se chceme o tyto chvíle pohody a radosti podělit, zveme si každoročně na návštěvu rodiče, přátele a známé, abychom jim trochu té vánoční nálady předali.

V letošním roce jsme uspořádali slavnost s mikulášskou nadílkou „Rozsvícení vánočního stromku“ na zahradě mateřské školy. A protože to bylo něco úplně nového, byli jsme plni očekávání a možná i trochu „napjatí“ z toho, jestli vše dopadne podle našich představ. Slavnost se konala **4.12.**

v odpoledních hodinách a k naší velké radosti nám přálo i počasí. K umocnění atmosféry podvečera nejen, že bylo „bilo“, ale stále jemně sněžilo a chvíli to vypadalo, že děti i někteří dospělí dají přednost první možnosti - užít si zimních radovánek. Někdo se nechal zlákat zvukem koled a vůní „svaračku“, většina dětí, ale i dospělých neodolala ochutnávatce vánočního cukroví, které pro nás

připravily maminky i zaměstnanci školky. Komu bylo trochu zima, ohřál se u plápolajícího ohýnku. S nastávajícím soumrakem se nám přece jen podařilo nalákat všechny hosty na krátké vystoupení dětí u „vánočního stromku“, který si společně při příchodu ozdobili donesenou ozdobičkou. Pak už nastala ta očekávaná chvíle a za zpěvu vánočních koled se krásně ozdobený stromek rozzářil v plné kráse. K velké radosti dětí, došlo i na rozdávání dáreků a každé z dětí „poděkovalo“ za nadílku pěknou básničkou. Domů jsme se rozcházeli možná trochu prokřehlí, ale s pocitem, že jsme společně prožili pěkný adventní podvečer.

Dovolte abychom Vám všem za kolektiv Mateřské školy Ohnišťany popřáli krásné prožití blížících se svátků a šťastný nový rok 2013.

Jana Štanclová, učitelka MŠ

1. leden.

Nový rok je mezníkem pro počítání času a asi nejstarším počátkem kalendáře byl vždy zimní slunovrat. Existovala pověra, že to, co bude dělat člověk na Nový rok, bude dělat po celý zbytek roku. Proto se lidi snažili tento den nehádat a nemít nepříjemnosti. Mnozí věřili, že budou-li mít v kapse peníze, budou je mít po celý rok. Velmi dobrým znamením bylo, pokud vstoupilo do domu jako první host – dítě, mladá dívka nebo muž. Naproti tomu stará žena přinášela smůlu. Hospodyně se bránily tento den sušit prádlo, protože věřily, že by se do roka usoužily. Dbalo se, aby se nic nevynášelo z domu, protože by ta věc určitě příštího roku chyběla. Dívky si schovávaly ze štědrovečerního stolu jablko a na Nový rok ho jedly před domem, když se lidé vraceli ze mše. Věřily, že jejich ženich bude mít stejné povolání jako ten, kdo půjde první kolem. Do vánočky se zapékal hrášek, a kdo ho našel, měl mít celý rok štěstí. Také Ohnišťanský zpravodaj Vám, milí čtenáři, přeje štěstí a hlavně zdraví, které je určitě to nejdůležitější! Všechny dny roku 2013 prožijte v klidu a dobré pohodě!

Váš Zpravodaj !

Vážení čtenáři,

dočetli jste Zpravodaj a možná máte pocit zklamání, že jste v něm nenašli to, co jste očekávali. Ale, to my nevíme a proto Vás prosíme, napište nebo řekněte nám, co byste chtěli v příštím vydání mít! Ptejte se nás na věci, které Vás zajímají a my Vám na ně budeme odpovídat! Jen tak mohou vzniknout noviny, na které se budete těšit a které budou můstkem mezi občany a obecním zastupitelstvem a ten můstek nás všechny dovede k vzájemnému porozumění a spokojenému životu v naší obci.

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali, napsali a vyfotografovali Štraufová L., Bucek Jan